

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 6. 4. 2010.

UOHSX001DCN1

Č. j. ÚOHS-S135,184/2009/VZ-10841/2009/530/SWa

V Brně dne 1. října 2009

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve společném řízení o spojených správních řízeních vedených pod sp. zn. S135/2009/VZ/530-SWa a S184/2009/VZ/530-SWa, zahájených dne 14.5.2009 na návrh ze dne 14.5.2009 a dne 20.7.2009 z moci úřední, jejichž účastníky jsou

- zadavatel – Český rozhlas, IČ 45245053, se sídlem Vinohradská 1409/12, 120 99 Praha 2, zastoupený Mgr. Richardem Medkem, generálním ředitelem,
- navrhovatel – H - nábytek s. r. o., IČ 47154144, se sídlem Uničovská 181/34, 785 01 Šternberk, za niž jedná Ing. Lubomír Ludma, jednatel,
- vybraný uchazeč – AKIT s. r. o., IČ 45803293, se sídlem Thámova 11, 186 00 Praha 8, za niž jedná Ing. Jan Sova a Ing. Miloš Vilner, jednatelé,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele ve veřejné zakázce „Nákup kancelářského nábytku do budovy Vinohradská 12 po rekonstrukci“ zadávané formou otevřeného řízení, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 17.2.2009 pod ev. č. 60028341 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 17.2.2009 pod ev. č. 2009/S 32-046818, a ve věci možného spáchání správního deliktu při zadávání veřejné zakázky „Nákup kancelářských židlí do budovy Vinohradská 12 po rekonstrukci“ zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy ze dne 12.3.2009,

rozhodl takto:

I.

Zadavatel, kterým je Český rozhlas, při zadávání veřejné zakázky „Nákup kancelářského nábytku do budovy Vinohradská 12 po rekonstrukci“ nedodržel postup stanovený v ustanovení § 44 odst. 1 citovaného zákona o veřejných zakázkách, když nevymezil předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky,

přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.

Jako opatření k nápravě postupu zadavatele uvedeného výše Úřad pro ochranu hospodářské soutěže **podle** § 118 citovaného zákona o veřejných zakázkách **ruší** zadávací řízení.

II.

Zadavatel Český rozhlas se při zadávání veřejných zakázek „Nákup kancelářského nábytku do budovy Vinohradská 12 po rekonstrukci“ a „Nákup kancelářských židlí do budovy Vinohradská 12 po rekonstrukci“ dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) citovaného zákona o veřejných zakázkách tím, že nedodržel postup stanovený v ustanovení § 13 odst. 3 citovaného zákona o veřejných zakázkách, když rozdělil předmět veřejné zakázky, čímž došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v § 12, v důsledku čehož nedodržel postup stanovený v § 25 citovaného zákona o veřejných zakázkách, když pro zadání veřejné zakázky „Nákup kancelářských židlí do budovy Vinohradská 12 po rekonstrukci“ použil zjednodušené podlimitní řízení a uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky.

Za spáchání výše uvedeného správního deliktu se zadavateli Českému rozhlasu **ukládá** podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů,

pokuta ve výši 60 000,-- Kč (šedesát tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-24825621/0710, konstantní symbol 1148, variabilní symbol 1840950001.

III.

Podle § 119 odst. 2 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 1 odst. 1 vyhlášky č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách, se zadavateli Českému rozhlasu **ukládá**:

uhradit náklady řízení ve výši 30 000,-- Kč (třicet tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 1350950001.

Odůvodnění

Ke správnímu řízení S135/2009/VZ-SWa zahájenému na návrh

Zadavatel Český rozhlas, IČ 45245053, se sídlem Vinohradská 1409/12, 120 99 Praha 2 (dále jen „zadavatel“) uveřejnil podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách,

ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), v informačním systému o veřejných zakázkách dne 17.2.2009 pod evidenčním číslem 60028341 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 17.2.2009 pod evidenčním číslem 2009/S 32-046818 oznámení otevřeného řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Nákup kancelářského nábytku do budovy Vinohradská 12 po rekonstrukci“ (dále jen „veřejná zakázka“).

Jako základní hodnotící kritérium pro zadání veřejné zakázky zadavatel v oznámení o zakázce stanovil ekonomickou výhodnost nabídky, přičemž jako dílčí hodnotící kritéria stanovil:

1. Výše nabídkové ceny	váha 70 %
2. Užité vlastnosti nábytku	váha 30 %

Z protokolu o otevírání obálek konaného dne 1.4.2009 vyplývá, že ve stanovené lhůtě pro podání nabídek obdržel zadavatel patnáct nabídek, přičemž všechny vyhověly kontrole úplnosti podle § 71 odst. 8 zákona. Na základě posouzení splnění kvalifikace hodnotící komise vyřadila nabídky uchazečů Design INTEA, s. r. o., a Scandium s. r. o. Na svém třetím jednání dne 10.4.2009 hodnotící komise doporučila zadavateli vyloučit z důvodu nesouladu předložených vzorků se zadávacími podmínkami celkem 12 uchazečů: Business & interier touš, s. r. o., DVD Jaroměřice, H – nábytek s. r. o., Samas Česká republika, spol. s r. o., STARKON Nová Říše, spol. s r. o., VESNA INTERIORS, s. r. o., ALAX spol. s r. o., EXBYDO s. r. o., PFD Praha, spol. s r. o., PROFIL NÁBYTEK, a. s., Interier Říčany, a. s., a TECHO, a. s. Vzhledem k tomu, že v zadávacím řízení zůstala pouze jedna nabídka, a to uchazeče AKIT s. r. o., IČ 45803293, se sídlem Thámova 11, 186 00 Praha 8 (dále jen „vybraný uchazeč“), hodnotící komise neprováděla hodnocení nabídek podle § 79 zákona a doporučila zadavateli přidělit veřejnou zakázku vybranému uchazeči. Rozhodnutí o vyloučení uchazečů a rozhodnutí o přidělení veřejné zakázky oznámil zadavatel uchazečům dopisem ze dne 16.4.2009. Uchazeči H – nábytek s. r. o., DVD Jaroměřice, Design INTEA, s. r. o., a TECHO, a. s., podali proti rozhodnutí zadavatele o vyloučení z účasti v zadávacím řízení námitky, kterým zadavatel po přezkoumání jejich oprávněnosti nevyhověl. Rozhodnutí o námitkách obdržel uchazeč H – nábytek, s. r. o., IČ 47154144, se sídlem Uničovská 34, 78501 Šternberk (dále jen „uchazeč H – nábytek, s. r. o.“) dne 6.5.2009. Vzhledem k tomu, že uchazeč H – nábytek, s. r. o., nepovažoval rozhodnutí zadavatele o námitkách za učiněné v souladu se zákonem, podal dopisem ze dne 14.5.2009 návrh na přezkoumání úkonů zadavatele k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) jako orgán příslušný podle § 112 zákona k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 14.5.2009 návrh společnosti H – nábytek, s. r. o. (dále jen „navrhovatel“), na přezkoumání úkonů učiněných zadavatelem – Český rozhlas - v předmětné veřejné zakázce a tímto dnem bylo zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Stejnopis návrhu byl zadavateli doručen téhož dne.

Navrhovatel v návrhu uvádí, že zadavatel porušil § 45 odst. 4 zákona tím, že stanovil požadavky na předložení vzorků způsobem, který umožňoval různou interpretaci. Lze předpokládat, že pokud by zadavatel stanovil požadavky na předložení vzorků jednoznačně, nemohlo by se stát, že bylo 12 uchazečů vyřazeno pro jejich nesoulad se zadávacími podmínkami. Zadavatel také dle navrhovatele porušil § 46 odst. 4 zákona tím, že požadavky a charakteristiky nejsou dostatečně přesné, aby uchazečům umožnily jednoznačně určit předmět zakázky a zpracovat porovnatelné nabídky.

Zadavatel ve svém rozhodnutí vyloučil uchazeče za nedodržení dvou parametrů předložených vzorků. Po podání námitek jeden parametr (opakovaná montáž a demontáž pracovní desky bez použití nářadí) opětovně posoudil a uznal soulad se zadáním. Zadavatel však uchazeče vyloučil z důvodu údajné absence soklu u šatní skříně a malé skříňky. Navrhovatel zvolil jeden z mnoha technicky možných řešení soklů a trvá na tom, že předložené vzorky sokl mají. Zadavatel dle navrhovatele řešení nevymezuje jednoznačným a úplným technickým popisem nebo výkresem a o autonomním (oddělitelném) soklu, který není součástí konstrukce korpusu skříně, není v zadávací dokumentaci vůbec žádná zmínka.

Navrhovatel dále uvádí, že zadavatel v dokumentaci trvá na požadavku příčného (vodorovného) průběhu vláken. Toto řešení je náročné při současném požadavku nedělit skříň a nástavec. Uchazeči měli povinnost řešení příčného průběhu vláken promítnout do nabídkové ceny. Navrhovatel požadované řešení na svých vzorcích i v nabídkové ceně předložil. Přestože byl požadavek horizontálního (příčného) průběhu jedním z nejnáročnějších, tak ho zadavatel dle názoru navrhovatele zcela účelově do kritérií pro posuzování předložených vzorků nezahrnul. Navrhovatel má přitom důvodné podezření, že právě vybraný uchazeč požadované řešení nepředložil a měl být za nerespektování toho požadavku ze soutěže vyloučen. Navrhovatel dále uvádí, že tuto skutečnost nebylo možno ověřit, protože zadavatel prohlídku vzorků uchazečům neumožnil.

Navrhovatel se domnívá, že jeho vyloučení je zcela neodůvodněné a účelové s cílem minimalizovat počet uchazečů z 15-ti až na jediného, což je v rozporu se smyslem zákona. Navrhovatel se podáním návrhu domáhá, aby bylo uloženo zadavateli rozhodnutí o vyloučení uchazeče ze zadávacího řízení zrušit a tím provést nápravu porušení zákona.

Vyjádření zadavatele k návrhu a dokumentaci o zadávání veřejné zakázky obdržel Úřad dne 21.5.2009. Zadavatel se ke skutečnostem uvedeným v návrhu vyjádřil dopisem ze dne 20.5.2009, ve kterém uvedl následující.

Zadavatel trvá na svém dřívějším stanovisku, které uvedl ve svém rozhodnutí o námitkách, že vyloučil navrhovatele v souladu se zákonem, neboť jím předložené vzorky neodpovídaly požadavkům zadavatele uvedeným v zadávací a projektové dokumentaci. Zadavatel je přesvědčen, že jím stanovené podmínky byly stanoveny objektivně, srozumitelně a určitě s ohledem na předmět plnění veřejné zakázky. Případné interpretační nejasnosti byly uchazečům upřesněny v rámci institutu dodatečných informací.

Zadavatel uvádí, že navrhovatele vyloučil z důvodu, že jeho skříně nejsou osazeny soklem. V zadávací dokumentaci zadavatel uvedl požadavek na sokl v souvislosti s výškou skříně a rektifikací. Zadavatel dále stanovil, že budou respektovány závazné i nezávazné platné ČSN a EN a související právní předpisy, ve kterých je sokl definován. Z textu norem a obrázku dle zadavatele vyplývá, že sokl je chápán jako samostatný konstrukční prvek, který není součástí korpusu skříně. Konstrukce soklu byla upřesněna také v odpovědích na žádost o dodatečné informace č. 10 a 11, kde bylo uvedeno, že pro osazení skříně se připouští pouze použití soklu a nikoliv soklová deska. Dle zadavatele není provedení skříně předložené navrhovatelem v souladu s požadavky zadavatele, neboť jím předložená varianta řešení soklu je tvořena prodlouženými boky a předním vsazeným vlysem. Záměrem zadavatele přitom bylo získat skříň osazenou samostatným soklem, který bude korpus skříně chránit před mechanickým poškozením či vlivem vlhkosti při čištění podlahové krytiny.

K požadavku na příčný sled vláken zadavatel uvádí, že v rámci dodatečných formací svůj požadavek upřesnil tak, že požadavek na příční sled vláken trvá, ale v případě, že uchazeč nabídne jinou variantu, bude to zohledněno při hodnocení splnění kritéria č. 2 „Užité vlastnosti nábytku“. Nabídky nábytku s příčným sledem vláken by byly bodově lépe hodnoceny. Zadavatel se dále neztotožňuje s navrhovatelovým tvrzením o splnění tohoto požadavku, protože jím předložené řešení tohoto požadavku nelze označit za vyhovující zadání.

Dle názoru zadavatele postupovala hodnotící komise v souladu se zákonem a nabídky všech uchazečů posoudila z hlediska splnění zákonných požadavků a zadávacích podmínek. Pokud by nevyřadila nabídky neodpovídající zadání, došlo by k nerovnému přístupu a diskriminaci uchazečů. Zadavatel proto považuje návrh navrhovatele za zcela nedůvodný a navrhuje, aby byl zamítnut.

Účastníky správního řízení podle § 116 zákona jsou:

- zadavatel,
- navrhovatel H – nábytek, s. r. o.,
- vybraný uchazeč AKIT s. r. o.

Zahájení správního řízení oznámil Úřad účastníkům řízení dopisem č. j. ÚOHS-S1352009/VZ-6863/2009/530/SWa ze dne 1.6.2009.

Úřad dále účastníkům řízení usnesením č. j. ÚOHS-S135/2009/VZ-6873/2009/530/SWa ze dne 1.6.2009 stanovil lhůtu, v níž mohli navrhnout důkazy, či činit jiné návrhy, a lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Uvedeným usnesením Úřad stanovil zadavateli lhůtu k provedení úkonu - podání informace Úřadu o dalších úkonech, které zadavatel provede v šetřeném zadávacím řízení v průběhu správního řízení.

Rozhodnutím č. j. ÚOHS-S135/2009/VZ-7429/2009/530/SWa ze dne 12.6.2009 Úřad zadavateli uložil jako předběžné opatření zákaz uzavřít smlouvu v předmětném zadávacím řízení, a to až do doby nabytí právní moci rozhodnutí, kterým bude správní řízení ukončeno.

Navrhovatel se vyjádřil dopisem ze dne 17.6.2009, ve kterém setrval na svém stanovisku, uvedeném v návrhu na zahájení řízení a nadto doplnil následující. Navrhovatel namítá, že vybraný uchazeč měl být vyloučen ze zadávacího řízení, neboť nesplnil požadavek zadavatele, když předložil ukázky nábytku s plastovým soklem. Navrhovatel se dále domnívá, že pokud bylo z celkem 15-ti uchazečů 12 vyřazeno ze zadávacího řízení pro nesoulad vzorků se zadávacími podmínkami, nelze z toho vyvodit nic jiného, než porušení §45 a 46 zákona. Pokud by bylo zadání jednoznačné a přesné, nemohl by v soutěži zůstat pouze jediný uchazeč.

Ke správnímu řízení S184/2009/VZ-SWa zahájenému z moci úřední

Zadavatel odeslal dne 12.3.2009 devíti dodavatelům a dne 16.3.2009 dalším šesti dodavatelům výzvu k podání nabídky ve veřejné zakázce „Nákup kancelářských židlí do budovy Vinohradská 12 po rekonstrukci“ (dále jen „podlimitní veřejná zakázka“) zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení. Výzvu k podání nabídek zadavatel současně uveřejnil na svých internetových stránkách, kde rovněž poskytl přístup k zadávací a projektové dokumentaci. Podlimitní veřejná zakázka byla rozdělena na tři části takto: 1. část – kancelářské židle pracovní (židle pracovní, křesla pracovní), 2. část – kancelářské židle

přisedové /jdnací (židle jdnací bez područek, židle jdnací s područkami), 3. část – čalouněná křesla a pohovky (křesla čalouněná, lavice, multisedáky, pohovky čalouněné, konferenční stolky).

Jako základní hodnotící kritérium pro zadání podlimitní veřejné zakázky zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil ekonomickou výhodnost nabídky, přičemž jako dílčí hodnotící kritéria stanovil:

1. Výše celkové nabídkové ceny	váha 60 %
2. Užité vlastnosti	váha 40 %

Ve věci výše uvedené podlimitní veřejné zakázky obdržel Úřad dne 15.6.2009 podnět, jehož obsahem je žádost o přezkoumání postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky, a proto si od zadavatele vyžádal vyjádření a dokumentaci o zadání předmětné podlimitní veřejné zakázky. Z předložené dokumentace zjistil Úřad následující.

Z protokolu o otevírání obálek konaného dne 3.4.2009 vyplývá, že ve stanovené lhůtě pro podání nabídek obdržel zadavatel devět nabídek, přičemž nabídka uchazeče Kovobel a. s. nevyhověla kontrole úplnosti podle § 71 odst. 8 zákona. Z celkem devíti dodavatelů, kteří podali nabídku na podlimitní veřejnou zakázku na dodávku kancelářských židlí, jich bylo sedm totožných s těmi, co podali nabídku v otevřeném řízení na dodávku kancelářského nábytku. Na základě posouzení splnění kvalifikace hodnotící komise vyřadila nabídky uchazečů Scandium s. r. o., Design INTEA, s. r. o., a VDI Meta Trans – výrobní družstvo invalidů. Na svém třetím jednání dne 10.4.2009 hodnotící komise doporučila zadavateli vyloučit z důvodu nesouladu předložených vzorků se zadávacími podmínkami uchazeče Interier Říčany, a. s., PFD Praha, spol. s r. o., a TECHO, a. s. z části 1 podlimitní veřejné zakázky a uchazeče Interier Říčany, a. s., PFD Praha, spol. s r. o., EXBYDO s. r. o. a TECHO, a. s. z části 2 podlimitní veřejné zakázky. V části 1 byla jako nejvýhodnější vyhodnocena nabídka uchazeče AKIT s. r. o., IČ 45803293, se sídlem Thámova 11, 186 00 Praha 8 (dále jen „vybraný uchazeč“), a v části 2 zbyla jako jediná nabídka vybraného uchazeče. Dne 21.4.2009 byla 3. část podlimitní veřejné zakázky rozhodnutím zadavatele bez udání důvodu zrušena. Téhož dne byla přidělena 1. a 2. část podlimitní veřejné zakázky vybranému uchazeči AKIT s. r. o. Smlouva na plnění podlimitní veřejné zakázky byla uzavřena dne 17.6.2009.

Zadavatel ve svém vyjádření k podnětu ze dne 24.6.2009 uvedl, že se rozhodl pro vypsání zjednodušeného podlimitního řízení na dodávku kancelářských židlí z toho důvodu, že se podle něj jedná o zakázku s rozdílným předmětem plnění primárně vyráběném či dodávaném jiným okruhem dodavatelů než u veřejné zakázky na nákup kancelářského nábytku.

Na základě výše uvedeného a souvislosti s vedením správního řízení sp.zn. S135/2009/VZ-SWa získal Úřad pochybnosti o zákonnosti postupu zadavatele a vzniklo podezření, že zadavatel porušil § 13 odst. 3 zákona tím, že rozdělil předmět veřejné zakázky, a proto zahájil správní řízení z moci úřední.

Zahájení správního řízení oznámil Úřad účastníkům řízení dopisem č. j. ÚOHS-S184/2009/VZ-8915/2009/530/SWa ze dne 16.7.2009.

Účastníky správního řízení podle § 116 zákona jsou:

- zadavatel,
- vybraný uchazeč AKIT s. r. o.

Ke spojení správních řízení

V zájmu dodržení zásady uvedené v ustanovení § 6 odstavec 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), podle které správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a vzhledem k tomu, že se obě správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele týkají předmětů veřejných zakázek u nichž má Úřad podezření z porušení zákazu dělení předmětu veřejné zakázky, řízení vedená pod sp. zn. S135/2009/VZ-SWa a S184/2009/VZ-SWa usnesením č. j. ÚOHS-S135/2009/VZ-8968/2009/530/SWa ze dne 16.7.2009 spojil.

Účastníky správního řízení podle § 116 zákona jsou:

- zadavatel,
- navrhovatel H – nábytek, s. r. o.,
- vybraný uchazeč AKIT s. r. o.

Úřad dále účastníkům řízení usnesením č. j. ÚOHS-S135/2009/VZ-8802/2009/530/SWa ze dne 16.7.2009 stanovil lhůtu, v níž mohli navrhopvat důkazy, či činit jiné návrhy, a lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Úřad rovněž uvedeným usnesením účastníkům řízení sdělil, že v rámci řízení S135/2009/VZ/530-SWa byly doplněny podklady pro rozhodnutí. Úřad dne 26.6.2009 provedl průzkum nabídek skříní různých společností z hlediska nabízených konstrukčních řešení soklu a kopie vybraných nabídek uveřejněných na www stránkách společností připojil jako přílohu tohoto usnesení.

Vybraný uchazeč se vyjádřil dopisem ze dne 28.7.2009, který byl Úřadu doručen dne 31.7.2009. Vybraný uchazeč uvádí, že při konstrukčním řešení soklu vycházel ze zadávací dokumentace, dodatečných informací č. 10 a poznatků získaných při prohlídce místa plnění. Vybraný uchazeč se domnívá, že v nabídce na veřejnou zakázku „Nákup kancelářského nábytku do budovy Vinohradská 12 po rekonstrukci“ předložil optimální technické řešení soklu plně vyhovující všem požadavkům zadavatele, a to z následujících důvodů. Plastový sokl díky své odolnosti proti vlhkosti představuje ideální řešení pro podlahovou krytinu marmoleum, která předpokládá provádění úklidu mokrou cestou. Plastový sokl zajišťuje odolnost proti opotřebení a mechanickému poškození v případě jakékoliv manipulace s nábytkem. Odsazení soklu směrem dovnitř oproti korpusu skříně umožňuje umístit skříně ke stěně tak, aby mezi stěnou a skříní nevznikala mezera tam, kde je podlaha opatřena podlahovou lištou. Řešení soklu nabízené vybraným uchazečem umožňuje jeho snadnou demontáž a je tak zajištěna flexibilita vytváření skříniových sestav dle aktuálních potřeb uživatele.

Zadavatel se vyjádřil dopisem ze dne 31.7.2009, který byl Úřadu doručen téhož dne. K veřejné zakázce „Nákup kancelářského nábytku do budovy Vinohradská 12 po rekonstrukci“ zadavatel setrval na svém stanovisku uvedeném ve vyjádření k návrhu ze dne 20.5.2009 (viz výše). Vzhledem ke znění zadávací dokumentace, dodatečným informacím č. 10 a 11 a dle platných ČSN a EN je dle názoru zadavatele navrhovatelem předložené řešení soklu v rozporu s požadavky zadavatele. Navrhovatel předložil skříně s prodlouženými boky a předním vlysem, tedy soklovou deskou, jejíž použití bylo odmítnuto v rámci dodatečných

informací č. 10 a 11. Zadavatel se domnívá, že navrhovatelem předložené řešení neodpovídá definici soklu dle příslušných ČSN, kde je sokl definován jako samostatná podstavná součást nábytku. Na podporu tohoto tvrzení předkládá zadavatel znalecký posudek č. j. 010/08/09 Ing. Františka Stránského, znalce v oboru dřevo – zpracování se specializací v oblasti stavebně truhlářské výrobky, nábytek, dřevěné podlahy a okna, technologie dřevařské výroby zpracování dřeva, povrchová úprava dřevařských výrobků, „Vysvětlení pojmu sokl v rámci zadání technických parametrů veřejné zakázky ČRo – č. VZ002/2009“.

Zadavatel se na základě předložených ukázek nábytku domnívá, že povědomí o soklu jako samostatné části nábytku je mezi dodavateli nábytku dostatečně známo. K materiálům předloženým Úřadem jako podklad pro rozhodnutí (průzkum nabídek skříní různých společností z hlediska nabízených konstrukčních řešení soklu) zadavatel uvádí, že pojmy užívané prodejci v prostředí internetových obchodů nemohou být relevantní pro posouzení toho, zda navrhovatelem předložené řešení může být považováno za sokl. Zadavatel namítá, že ani v jednom z 6 Úřadem uváděných případů se nejedná o kancelářský nábytek s typizovanými prvky, přitom čtyři nabídky se týkají kovového nábytku, jedna vestavěné skříně a další na přístavnou skřín vloženu. Dle názoru zadavatele je vzhledem k tomu, že se ve všech případech jedná o technologicky odlišné řešení, argumentace uvedenými výrobky k vysvětlení termínu sokl zcela neporovnatelná a matoucí. Zadavatel Úřadu předkládá příklady internetových prezentací prodejců nábytku, ve kterých je pojem sokl interpretován jiným způsobem než v nabídkách předložených Úřadem. Uvedení prodejci nabízí sokl vždy jako samostatný prvek, který je ke skříním montován dodatečně.

Zadavatel dále trvá na tom, že v případě zadávání veřejné zakázky „Nákup kancelářských židlí do budovy Vinohradská 12 po rekonstrukci“ se z jeho strany nejednalo o účelové dělení předmětu veřejné zakázky, neboť zadání obou zakázek, jak na kancelářský nábytek tak na kancelářské židle, proběhlo v souladu se zákonem. V rámci zjednodušeného podlimitního řízení na nákup kancelářských židlí byl řádně osloven dostatečný počet dodavatelů (15) a k zadávací dokumentaci byl poskytnut neomezený přístup na internetových stránkách zadavatele. Zadavatel při volbě druhu zadávacího řízení přihlížel ke svým požadavkům na technické zpracování nábytku, k odlišným technickým požadavkům a ergonomickým vlastnostem sedacího nábytku, k odlišným výrobním materiálům a ke své znalosti tržního prostředí v České republice, neboť rozmanitá specializace dodavatelů na jednotlivé kategorie nábytku je zřejmá. Dodavatelé, kteří jsou schopni dodat oba druhy nábytku nemohli být postupem zadavatele nijak dotčeni. Naproti tomu opačným postupem by mohlo dojít k diskriminaci menších dodavatelů, kteří se specializují pouze na jeden druh nábytku. Zadavatel rovněž zohlednil své požadavky na servisní podmínky, které jsou rovněž pro každou kategorii nábytku rozdílné.

Argument Úřadu o počtu dodavatelů (7 z celkem 9), kteří podali nabídku na obě šetřené veřejné zakázky, je skutečnost, kterou zadavatel nemohl nijak předvídat a ovlivnit. Zadavatel při zadávání veřejné zakázky na nákup kancelářských židlí oslovil 15 uchazečů z řad potencionálních výrobců a dosavadních dodavatelů, kteří dle jeho názoru mohli splnit požadované parametry poptávaného nábytku. Z oslovených výrobců se do výběrového řízení přihlásili 4 a další 2 vystupovali jako subdodavatelé v 6 podaných nabídkách. Bez oslovení zadavatelem podali nabídku 2 další uchazeči.

Závěrem svého vyjádření zadavatel uvádí, že obě veřejné zakázky byly zadány v zadávacích řízeních podle zákona a zadavatel nerozdělil předmět veřejné zakázky proto, aby snížil předpokládanou hodnotu zakázek. Zakázky byly vyhlášeny zvlášť z důvodu rozdílných

kategorií nábytku s očekáváním různých dodavatelů a soutěže mezi nimi. S ohledem na různé dodavatele, odlišné užitné vlastnosti a servisní podmínky u jednotlivých kategorií nábytku, nepovažuje zadavatel předmět veřejných zakázek za shodný nebo podobný.

Navrhovatel se vyjádřil dopisem ze dne 5.8.2009, který Úřad obdržel téhož dne. Navrhovatel trvá na tom, že zadavatel porušil zákon, když vyloučil navrhovatele pro předložení vzorků v rozporu se zadávací dokumentací. Navrhovatel předložil vzorky v souladu se zadávací dokumentací, neboť předložené vzorky skříní navrhovatele mají sokl.

K důkazům uvedeným v návrhu navrhovatel doplnil následující. Navrhovatel se neztotožňuje s tvrzením zadavatele, že požadavek zadavatele na sokl jako autonomní prvek je zřejmý. V zadávací dokumentaci ani v odpovědích na dodatečné dotazy uchazečů však není o autonomním (= samostatném, oddělitelném) soklu ani zmínka. Pokud by zadavatel oddělitelný sokl požadoval, tak by to bylo všem uchazečům srozumitelné a určitě by takto zadané řešení soklu na svých vzorcích předložili. Takové jednoznačné a srozumitelné zadání v zadávací dokumentaci chybí, úroveň předložených vzorků přitom měla být jedním z hodnotících kritérií. Důkazem toho, že nebyla dokumentace jednoznačná je i poměrně velké množství dotazů (15), přitom pouze první dotaz požaduje vysvětlení ke 30-ti položkám výkazu výměr.

Tvrzení zadavatele, že povědomí soklu jako samostatné části nábytku, je mezi dodavateli nábytku dostatečně známo je dle názoru navrhovatele účelové a irelevantní. Jedním z důkazů jsou i Úřadem zaslané ukázky, které našel internetový vyhledávač při zadání vyhledávacích slov "šatní skříň na soklu", všechny skříně mají stejné řešení soklu jaké předložil navrhovatel. Ve svém znaleckém posudku 010/08/09 znalec pan ing. František Stránský podává vysvětlení k pojmu sokl a současně konstatuje, že zadavatel zadal samostatný sokl. Svě tvrzení však znalec objektivně nedoložil a ani doložit nemohl, protože sokl takto zadavatel v dokumentaci nespecifikoval. Podle znaleckého posudku je varianta řešení s prodlouženými boky s krycím vlysem v dolní části korpusu skřínky možným provedením podstavné části korpusu, která by však s ohledem na architektonické a užitné záměry objednatele musela být konkrétně uvedena v zadání a musela by být architektonickým záměrem. A právě v tom navrhovatel spatřuje nejzásadnější důvod celého sporu - jestli má být sokl samostatný či nikoliv. Odpověď na tuto otázku však nelze v zadávací dokumentaci ani v dodatečných informacích najít.

Navrhovatel dále uvádí, že způsob řešení soklu nemá vliv na nabídkovou cenu. Předložené vzorky měly doložit technickou úroveň jak nábytku tak uchazečů a to mělo být předmětem bodového hodnocení, které by společně s kritériem ekonomické výhodnosti (cena) určilo pořadí uchazečů. Regulérně vybraný uchazeč by pak při finálním technickém řešení dodaného nábytku akceptoval požadavky projektanta při zachování ceny zakázky. Takový postup je běžný, neboť při realizaci tak rozsáhlé zakázky se vždy vyskytnou problémy, které dodavatel operativně řeší vždy ke spokojenosti zadavatele.

Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících zákona případ ve všech vzájemných souvislostech, po zhodnocení všech podkladů, zejména zadávací dokumentace, a na základě vlastního zjištění konstatuje, že zadavatel při zadávání šetřené veřejné zakázky nepostupoval v souladu se zákonem. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

K výroku I. rozhodnutí

Podle § 44 odst. 1 zákona je zadávací dokumentace soubor dokumentů, údajů, požadavků a technických podmínek zadavatele vymezujících předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky. Za správnost a úplnost zadávací dokumentace odpovídá zadavatel.

Podle § 56 odst. 1 písm. e) zákona může veřejný zadavatel k prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů dodavatele pro plnění veřejné zakázky na dodávky požadovat mj. vzorky, popisy nebo fotografie zboží určeného k dodání.

Podle § 45 odst. 1 zákona se technickými podmínkami v případě veřejných zakázek na dodávky rozumí vymezení charakteristik a požadavků na dodávky stanovené objektivně a jednoznačně způsobem vyjadřujícím účel využití požadovaného plnění zamýšlený zadavatelem. Podle § 46 odst. 2 písm. a) zákona zadavatel formuluje technické podmínky mj. s využitím odkazu na české technické normy.

Zadavatel v bodu 6.1.4.1 zadávací dokumentace uvedl, že pro účely hodnocení nabídek je uchazeč povinen zadavateli dodat níže specifikované ukázky nábytku plně odpovídajícím požadavkům uvedeným v zadávací a projektové dokumentaci (jednotný dezén bělený dub):

- a) 1x Pracovní stůl
Stůl pracovní, rozměry mm š x h x v 1600 x 800 x 720,
- b) 1x Šatní skříň
Skříň B, rozměry mm š x h x v 800 x 450 x 6 modulů,
- c) 1x Zásuvkový kontejner
Kontejner mobilní, rozměry mm š x h x v 435 x 780 x 557.
- d) 1x Skříň malá
Skříň D, rozměry mm š x h x v 800 x 450 x 2 moduly.

V bodu 5 technické zprávy k části 2.17.02 projektové dokumentace zadavatel upřesnil požadavky na provedení skříňových prvků mj. následovně: „Skříně jsou navrženy ve dvou výškách – pro 2 a 6 modulů šanonových výšek (výška šanonů 320 – 330 mm). Rozteč polic je uvažována min 350 mm. Výška 2 modulových skříní tedy vychází cca 725 mm a výška 6 modulových skříní 2125 mm bez soklu, rektifikačních patek a ramp. Skříň má rektifikaci min 15 mm pro vyrovnání případných nerovností podlahy – je umístěna v soklu.“

V bodu 6.1 technické zprávy k části 2.17.02 projektové dokumentace zadavatel stanovil, že „Budou respektovány závazné i nezávazné platné ČSN a EN a související právní předpisy, stavební zákon 50/1976 ve znění pozdějších předpisů a prováděcí předpisy.“

Dne 16.3.2009 zadavatel obdržel tuto žádost o dodatečné informace (10. v pořadí), dotaz č. 1: „U skříňových prvků je uvedena výška korpusu bez soklu 2125 mm a celková výška vč. soklu 2140 mm. Totéž je u nízkých modulů, tj. 740 celková a 725 mm bez soklu. Rozdíl těchto rozměrů je 15 mm, což vzhledem k požadavku soklu a rektifikace umožňuje použít např. stavitelné kluzáky (17 mm) bez soklu nebo 15 mm sokl bez rektifikace. Pokud je již určeno technické řešení, žádáme podklady případně sdělení, zda volba bude ponechána na dodavateli.“

Dne 20.3.2009 zveřejnil zadavatel na svých internetových stránkách tuto odpověď: „Pro osazení skříně se připouští pouze použití soklu. Jeho výška je opět ponechána na dodavateli – aby bylo možné použít typový produkt, nikoliv vyrábět atypické prvky. Předpokládá se v rozmezí cca 60 -100 mm.“

Dne 17.3.2009 zadavatel obdržel následující žádost o dodatečné informace (11. v pořadí), dotaz č. 1: „Skříně: položka 49 – skříň A, položka 50 – skříň B, položka 51 – skříň C, položka 52 – skříň D dle výkazu výměr. Mají mít tyto skříně soklovou desku nebo sokl? Pokud sokl, jak má být vysoký?“

Dne 20.3.2009 zveřejnil zadavatel na svých internetových stránkách tuto odpověď: „Zadavatel připouští pouze sokl. Výška soklu nebyla stanovena – měla by být dána typovou řadou výrobce. Předpokládáme výšku soklu cca 60 – 100 mm.“

Zadavatel rozhodnutím ze dne 14.4.2009 vyloučil navrhovatele z účasti v zadávacím řízení s odůvodněním, že nabídka uchazeče nesplnila požadavky zadavatele uvedené v zadávací dokumentaci, neboť ukázky nábytku předložené uchazečem nemají sokl. Tento nedostatek byl shledán u čtyř dalších uchazečů, kteří však byli vyloučeni pro současné nesplnění více požadavků zadavatele. Zadavatel důvod vyloučení navrhovatele upřesnil ve svém vyjádření k návrhu tak, že požadoval řešení soklu jako samostatného konstrukčního prvku, který není součástí korpusu skříně. Zadavatel odkazuje na české technické normy „ČSN 91 0000 Nábytek – Názvosloví“ z let 1988 a 2005, kde je sokl definován jako „povrchově dokončená podstavná součást nábytku“. Navrhovatel předložil řešení podstavné části nábytku tvořené prodlouženými boky skříně a předním vlysem.

Úřad dne 26.6.2009 provedl průzkum internetových nabídek skříní různých společností dodávajících nábytek z hlediska nabízených konstrukčních řešení soklu. Z uvedeného průzkumu vyplynulo, že termín „sokl“ není v obecné praxi spjat pouze s řešením, na kterém trvá zadavatel, ale lze pod něj zahrnout více způsobů technického řešení podstavné části nábytku, a to včetně řešení, které nabídl navrhovatel. Pokud bylo záměrem zadavatele obdržet nabídky nábytku s provedením soklu jako samostatné oddělitelné části, měl tento požadavek uvést v zadávací případně projektové dokumentaci. Zadavatel tak neučinil, neboť v projektové dokumentaci se hovoří pouze o požadavku, aby byl nábytek opatřen soklem a ani v rámci dodatečných informací nebylo jeho technické řešení dostatečně upřesněno, když zadavatel pouze vyloučil použití soklové desky. Dle názoru zadavatele se soklovou deskou rozumí přední vlys vložený mezi prodloužené boky skříně, tedy řešení nabízené navrhovatelem. S tímto názorem nelze souhlasit, neboť pod termínem soklová deska lze chápat i desku stejného rozměru jako dno skříně, která je internetovými prodejci nábytku rovněž nabízena jako jedno z možných konstrukčních řešení soklu.

K zadavatelem předloženým příkladům internetových prezentací prodejců nábytku Úřad uvádí, že v souvislosti s podklady opatřenými Úřadem, tyto pouze dokládají, že pod pojem sokl lze v obecné praxi zahrnout více konstrukčních řešení podstavné části nábytku, a to jak řešení předložené navrhovatelem, tak řešení požadované zadavatelem.

Zadavatel dále předložil znalecký posudek č. j. 010/08/09 Ing. Františka Stránského, znalce v oboru dřevo, který se při vysvětlení pojmu sokl v rámci zadání technických parametrů veřejné zakázky opírá o definice uvedené v českých technických normách „ČSN 91 0000 Nábytek – Názvosloví“ z let 1988 a 2005, dle kterých je sokl chápán jako samostatná podstavná součást nábytku. Úřad se však neztotožnil s názorem zadavatele, že konstrukční

řešení soklu bylo dostatečně specifikováno uvedením požadavku, aby dodavatel při výrobě nábytku respektoval české technické normy a další předpisy (citace viz výše). Takto obecný odkaz nelze považovat za stanovení technických podmínek podle § 46 odst. 2 zákona, neboť technickými podmínkami se rozumí vymezení charakteristik a požadavků na dodávky stanovené objektivně a jednoznačně způsobem vyjadřujícím účel využití požadovaného plnění zamýšlený zadavatelem. Pokud zadavatel zamýšlel stanovit technické podmínky pro zpracování vzorků nábytku pomocí odkazu na české technické normy, měl tak učinit výslovným odkazem na konkrétní normy, aby byli dodavatelé s požadavky zadavatele konkrétně obeznámeni.

Zadávací dokumentace je nejvýznamnějším dokumentem, na jehož základě dodavatelé zpracovávají své nabídky, proto zákon ukládá zadavateli vymezení prostřednictvím zadávací dokumentace veškeré podrobnosti předmětu veřejné zakázky nezbytné k tomu, aby dodavatelé mohli zpracovat své nabídky. Co nejpřesnější vymezení předmětu veřejné zakázky je základem pro podání nabídek odpovídajících požadavkům zadavatele a také nabídek vzájemně porovnatelných. Požadavky zadavatele musí být v zadávací dokumentaci vymezeny především objektivně, tj. takovým způsobem, který bude vnímán a chápán všemi dotčenými subjekty, jak zadavatelem, tak dodavateli, stejným způsobem. Požadavky zadavatele musí být rovněž stanoveny jednoznačně, tj. nesmí dávat žádný prostor pro pochybnosti či rozdílný výklad. V šetřeném případě zadavatel nedostatečně vymezil požadavky na zpracování vzorků nábytku, což vedlo některé dodavatele k podání nabídek, které byly v rozporu s požadavky zadavatele, a následně k jejich vyloučení ze zadávacího řízení, čímž se výrazně omezil počet dodavatelů, jejichž nabídky postoupili do hodnocení. I v případě, že by zadavatel vyhověl námitkám navrhovatele a zrušil jeho vyloučení ze zadávacího řízení, hodnocené nabídky by byly vzájemně neporovnatelné.

Na základě výše uvedených skutečností Úřad konstatuje, že zadavatel při zadávání veřejné zakázky „Nákup kancelářského nábytku do budovy Vinohradská 12 po rekonstrukci“ nedodržel postup stanovený v § 44 odst. 1 zákona, když nevymezil předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.

K výroku II. rozhodnutí

Podle § 12 zákona se podlimitní veřejnou zakázkou rozumí veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota činí v případě veřejné zakázky na dodávky nebo veřejné zakázky na služby nejméně 2.000.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty a nedosáhne finančního limitu stanoveného prováděcím právním předpisem pro jednotlivé kategorie zadavatelů a druhy veřejných zakázek, případně kategorie dodávek nebo služeb.

Podle § 13 odst. 1 zákona se předpokládanou hodnotou veřejné zakázky rozumí zadavatelem předpokládaná výše peněžitého závazku vyplývající z plnění veřejné zakázky, který je zadavatel povinen stanovit pro účely postupu v zadávacím řízení před jeho zahájením.

Podle § 13 odst. 2 zákona stanoví zadavatel předpokládanou hodnotu v souladu s pravidly stanovenými v tomto zákoně a na základě údajů a informací o zakázkách stejného či podobného předmětu plnění.

Podle § 13 odst. 3 zákona nesmí zadavatel rozdělit předmět veřejné zakázky tak, aby tím došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v § 12 zákona.

Podle § 25 písm. a) zákona může veřejný zadavatel pro zadání podlimitní veřejné zakázky na dodávky nebo podlimitní veřejné zakázky na služby použít zjednodušené podlimitní řízení.

Podle § 98 odst. 1 zákona připouští-li to povaha předmětu veřejné zakázky, může zadavatel rozdělit veřejnou zakázku na části.

Zadavatel dne 17.2.2009 uveřejnil pod evidenčním číslem 60028341 v informačním systému o veřejných zakázkách oznámení o nadlimitní veřejné zakázce „Nákup kancelářského nábytku do budovy Vinohradská 12 po rekonstrukci“ zadávané v otevřeném řízení. Předmětem veřejné zakázky byla dodávka typového kancelářského nábytku (pracovní kancelářské stoly, přisedové stoly, zásuvkové kontejnery, poličky, skříňový nábytek) a atypických interiérových prvků. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky byla stanovena na 15.000.000,- Kč.

Zadavatel odeslal dne 12.3.2009 devíti dodavatelům a dne 16.3.2009 dalším šesti dodavatelům výzvu k podání nabídky ve veřejné zakázce „Nákup kancelářských židlí do budovy Vinohradská 12 po rekonstrukci“ zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení. Veřejná zakázka byla rozdělena na tři části takto: 1. část – kancelářské židle pracovní (židle pracovní, křesla pracovní), 2. část – kancelářské židle přisedové / jednacích (židle jednacích bez područek, židle jednacích s područkami), 3. část – čalouněná křesla a pohovky (křesla čalouněná, lavice, multisedáky, pohovky čalouněné, konferenční stolky). Předpokládaná hodnota podlimitní veřejné zakázky byla stanovena na 5.000.000,- Kč.

Při posouzení, zda se jedná o jednu či více veřejných zakázek, je třeba přihlídnout k souvislostem věcným, geografickým, časovým a případně rovněž ke skutečnosti, že předmět plnění veřejné zakázky tvoří jeden funkční celek. Výše uvedené veřejné zakázky byly zadávány ve stejném časovém intervalu za účelem vybavení interiéru jednoho objektu, časová a místní souvislost je zde tedy nepochybná. U šetřených veřejných zakázek je zřejmá i věcná souvislost. Zadavatel tedy porušil zákaz dělení předmětu veřejné zakázky, neboť jeho rozdělením došlo ke snížení limitů stanovených v § 12 zákona, v důsledku čehož zadavatel využil možnost zadat zakázku na dodávku kancelářských židlí ve zjednodušeném podlimitním řízení, čímž došlo k omezení účasti dalších případných dodavatelů v zadávacím řízení. K porušení zákona by nedošlo, kdyby zadavatel zvolil pro zadání předmětné veřejné zakázky přísnější režim zákona, tedy otevřené řízení. Nelze vyloučit, že pokud by zadavatel postupoval v souladu se zákonem a předmětnou veřejnou zakázku zadal v otevřeném řízení, o němž by se dodavatelé mohli dozvědět rovněž z informačního systému o veřejných zakázkách a z Úředního věstníku Evropské unie, mohl obdržet nabídky i od dalších dodavatelů, kteří by mu mohli nabídnout lepší plnění veřejné zakázky.

Úřad dále poznamenává, že skutečnosti uváděné zadavatelem (rozdílné kategorie nábytku s očekáváním různých dodavatelů, odlišné užitné vlastnosti a servisní podmínky) mohou být v tomto konkrétním případě toliko důvodem pro využití možnosti rozdělit veřejnou zakázku na části podle § 98 zákona.

Na základě výše uvedených skutečností Úřad konstatuje, že zadavatel se při zadávání veřejných zakázek „Nákup kancelářského nábytku do budovy Vinohradská 12 po rekonstrukci“ a „Nákup kancelářských židlí do budovy Vinohradská 12 po rekonstrukci“ dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v ustanovení § 13 odst. 3 zákona, když rozděлил předmět veřejné zakázky tak,

že tím došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v § 12, v důsledku čehož nedodržel postup stanovený v § 25 zákona, když pro zadání veřejné zakázky „Nákup kancelářských židlí do budovy Vinohradská 12 po rekonstrukci“ použil zjednodušené podlimitní řízení a uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.

K dalším namítaným skutečnostem

Navrhovatel v návrhu rovněž namítal, že zadavatel v dokumentaci trval na požadavku příčného (vodorovného) průběhu vláken kresby LTD materiálu, ale do kritérií pro posuzování předložených vzorků ho zadavatel záměrně nezahrnul. Navrhovatel vyjádřil důvodné podezření, že vybraný uchazeč požadované řešení nepředložil a měl být za nerespektování toho požadavku ze zadávacího řízení vyloučen. Zadavatel v rámci poskytnutí dodatečných informací k zadávací dokumentaci s pořadovým číslem 1 svůj požadavek upřesnil následovně: „Požadavek na příčný sled vláken trvá. V případě, že uchazeč nabídne jinou variantu, bude toto zohledněno při hodnocení splnění kritéria č. 2 - užitné vlastnosti navrhovaného nábytku. Skříň nedělit na skříň a nástavec.“ Zadavatel ve svém vyjádření k návrhu uvedl, že nabídky nábytku s příčným sledem vláken by byly bodově lépe hodnoceny.

Úřad k tomuto uvádí, že zadavatel v odpovědi na žádost o dodatečné informace uvedl, že netrvá na požadavku příčného sledu vláken jako podmínce pro splnění kvalifikace, ale zohlední je při samotném hodnocení nabídek. Vybraný uchazeč tedy nemohl být za případné nesplnění tohoto požadavku vyloučen, proto Úřad neshledal v postupu zadavatele rozpor se zákonem, a to zejména z toho důvodu, že se nejedná o zásadní změnu podmínek zadání.

Navrhovatel dále ve svém vyjádření ze dne ze dne 17.6.2009 namítá, že vybraný uchazeč měl být vyloučen ze zadávacího řízení, neboť nesplnil požadavek zadavatele, když předložil ukázky nábytku s plastovým soklem.

K tomuto Úřad uvádí, že zadavatel v zadávacích podmínkách nspecifikoval požadavek na materiál, ze kterého má být sokl vyroben a kromě plastového soklu nabídnutého vybraným uchazečem akceptoval i kovové provedení soklu nabídnuté uchazečem PFD Praha, spol. s r. o., proto Úřad v postupu zadavatele neshledal rozpor se zákonem.

Uložení nápravného opatření

Úřad je při rozhodování podle § 118 zákona povinen na základě zjištěných skutečností uvážit, jaké nápravné opatření má zvolit k dosažení nápravy stavu, a to při dodržení základních zásad procesu zadávání, tj. transparentnosti zadávání veřejných zakázek a dodržování zásad stejného zacházení a nediskriminace uchazečů o veřejné zakázky.

Zadavatel při zadávání veřejné zakázky „Nákup kancelářského nábytku do budovy Vinohradská 12 po rekonstrukci“ porušil ustanovení § 44 odst. 1 zákona tím, že nevymezil předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. V šetřeném případě zadavatel nedostatečně vymezil požadavky na zpracování vzorků nábytku, což vedlo některé dodavatele (navrhovatele) k podání nabídek, které byly v rozporu se záměrem zadavatele, a následně k jejich vyloučení ze zadávacího řízení, čímž se výrazně omezil počet dodavatelů, jejichž

nabídky postoupily do hodnocení. Pokud by Úřad zrušil pouze vyloučení dotčených dodavatelů, zadavatel by se dostal do situace, kdy by byl nucen hodnotit neporovnatelné nabídky a vzhledem k tomu, že zadavatel závažně pochybil již při vymezení předmětu veřejné zakázky v zadávací dokumentaci, musel Úřad zadávací řízení zrušit.

Pro úplnost Úřad uvádí, že podle § 84 odst. 7 zákona zadavatel odešle oznámení o zrušení zadávacího řízení k uveřejnění v informačním systému podle § 157 zákona do 3 dnů ode dne přijetí rozhodnutí, v daném případě po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Dále je zadavatel podle § 84 odst. 8 zákona povinen doručit písemné oznámení o zrušení zadávacího řízení do 5 dnů ode dne přijetí rozhodnutí všem známým zájemcům či uchazečům s uvedením důvodu.

Uložení pokuty

Podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu s uchazečem podle § 82 zákona.

V případě šetřených veřejných zakázek se zadavatel správního deliktu dopustil tím, že nestanovil řádně a v souladu se zákonem předpokládanou hodnotu veřejné zakázky, neboť porušil zákaz rozdělit předmět veřejné zakázky, čímž došlo ke snížení její předpokládané hodnoty pod finanční limit stanovený zákonem pro podlimitní veřejnou zakázku, v důsledku čehož nedodržel postup stanovený v § 25 zákona, když pro zadání veřejné zakázky na nákup kancelářských židlí použil zjednodušené podlimitní řízení a uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem. Zadavatel svým postupem zúžil okruh potencionálních zájemců o veřejnou zakázku, což mohlo podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.

Jelikož zadavatel uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem, aniž by dodržel postup stanovený zákonem pro zadání veřejné zakázky, naplnil tak skutkovou podstatu správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona.

Podle § 121 odst. 2 zákona se při určení výměry pokuty zadavateli, který je právnickou osobou, přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán. Podle § 121 odst. 3 zákona odpovědnost zadavatele, který je právnickou osobou, za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezažal řízení do 5 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 10 let ode dne, kdy byl spáchán.

V návaznosti na posledně citované ustanovení zákona Úřad před uložením pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v § 121 odst. 3 zákona. V šetřeném případě se Úřad o spáchání správního deliktu dozvěděl z dokumentace předložené zadavatelem dne 24.6.2009. Ke spáchání správního deliktu došlo dne 17.6.2009, kdy zadavatel uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem. Z uvedených údajů vyplývá, že v šetřeném případě odpovědnost zadavatele za správní delikt nezanikla.

Podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona se za správní delikt uloží pokuta do 5 % ceny zakázky nebo do 10 000 000 Kč, pokud cena zakázky nebyla nabídnuta, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a) zákona.

Cena veřejné zakázky, při jejímž zadání se zadavatel dopustil správního deliktu, a za kterou může být zadavateli uložena pokuta, činí 3.113.486,25 Kč včetně DPH. Horní hranice možné pokuty (5 % z ceny veřejné zakázky) tedy po zaokrouhlení činí částku ve výši 155.674,- Kč.

Podle § 121 odst. 2 zákona Úřad při určení výměry pokuty zadavateli přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

Při stanovení výše pokuty vzal Úřad v úvahu tu skutečnost, že zadavatel provedl zjednodušené podlimitní řízení v souladu se zákonem a navíc přihlédl k tomu, že zaslal výzvu k podání nabídek mnohem většímu počtu dodavatelů (15) než vyžaduje zákon (5).

Současně však nelze odhlédnout od skutečnosti, že zadavatel pro zadání zakázky použil mírnější režim zákona tj. zjednodušené podlimitní řízení, čímž omezil účast dalších případných dodavatelů v zadávacím řízení a tím i soutěžní prostředí. V důsledku uvedených skutečností nelze vyloučit, že pokud by zadavatel postupoval v souladu se zákonem a předmětnou veřejnou zakázku zadal v otevřeném řízení, mohl obdržet nabídky i od dalších dodavatelů, kteří by mu mohli nabídnout lepší plnění veřejné zakázky.

Úřad při stanovení výše pokuty dále přihlédl i k ekonomické situaci odpovědného subjektu, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako krajně „nespravedlivá“. V této souvislosti Úřad odkazuje na nález Ústavního soudu č. 405 uveřejněný ve Sbírce zákonů, částka 142/2002 Sb. Dle uvedeného nálezu je v případě ukládání pokut vyloučen takový zásah do majetku, v důsledku kterého by byla „zničena“ majetková základna pro další podnikatelskou činnost. Nepřípustné jsou takové pokuty, jež mají likvidační charakter. Z ročenky zadavatele 2008 umístěné na jeho internetových stránkách (www.rozhlas.cz) Úřad zjistil, že roční výnosy zadavatele se pohybují v řádech tisíců miliónů Kč, přehled hospodaření za rok 2008 obsahuje na straně výnosů částku ve výši 2.197.779 tisíc Kč. Vzhledem k této skutečnosti Úřad konstatuje, že stanovenou výši pokuty nelze vzhledem k výši finančních prostředků, jimiž zadavatel v rámci svého rozpočtu disponuje, považovat za likvidační.

Pokuta uložená zadavateli za nedodržení postupu stanoveného zákonem má splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a především funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Po zvážení všech okolností případu a uvážení všech argumentů Úřad při určení výměry uložené pokuty preferoval preventivní charakter uložení sankce a stanovenou výši pokuty vzhledem k souvislostem případu posoudil jako dostačující. Proto Úřad uložil pokutu ve výši 60 000,- Kč, tj. v dolní polovině zákonné sazby.

Úřad posoudil postup zadavatele ze všech hledisek a vzhledem ke zjištěnému správnímu deliktu zadavatele přistoupil k uložení pokuty, neboť smlouva na realizaci veřejné zakázky byla uzavřena a nápravy již nelze dosáhnout.

Náklady řízení

Podle § 119 odst. 2 zákona je součástí rozhodnutí Úřadu podle § 118 též rozhodnutí o povinnosti zadavatele uhradit náklady správního řízení (dále jen „náklady řízení“). Náklady

řízení se platí paušální částkou, kterou stanoví prováděcí předpis. Prováděcí právní předpis vyhláška č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách (dále jen „vyhláška“), stanoví v § 1 odst. 1, že paušální částku nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, je zadavatel povinen uhradit v případě, že Úřad rozhodl podle § 118 zákona o zrušení zadání veřejné zakázky nebo jen jednotlivého úkonu zadavatele, a to ve výši 30 000,- Kč.

Vzhledem k tomu, že zadávací řízení „Nákup kancelářského nábytku do budovy Vinohradská 12 po rekonstrukci“ bylo tímto rozhodnutím zrušeno, rozhodl Úřad o uložení povinnosti uhradit náklady řízení, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, tř. Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každému účastníku řízení mohl Úřad zaslat jeden stejnopis.

Mgr. Kamil Rudolecký
místopředseda

Obdrží:

Český rozhlas, Vinohradská 1409/12, 120 99 Praha 2

H - nábytek s. r. o., Uničovská 181/34, 785 01 Šternberk

AKIT s. r. o., Thámová 11, 186 00 Praha 8

Vypraveno dne: viz otisk razítka na poštovní obálce